

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/145/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413207423
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2014:5413207423.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobkyne: E. L., rod. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. F., R. XXXX/XX, proti žalovanej: B. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. F., X. R. XXXX/X, zastúpená JUDr. Miroslavou Bobíkovou, advokátkou so sídlom v Dolnom Kubíne, Hviezdoslavovo nám. 27, v konaní o vrátenie daru, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajší súd 03.12.2013 sa žalobkyňa voči žalovanej domáhala vrátenia daru - nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v obci G. F., k. ú. Y. L., zapísanej na LV č. XXXX, t.j. 2-izbového bytu č. XX na III. poschodí, vo vchode č. XX bytového domu č. XXXX v G. F., nachádzajúceho sa na ul. R., so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo veľkosti 5171/535413-in, postavenom na pozemku parc. č. 390/33 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1384 m2 so spoluvlastníckym podielom na pozemku zobrazeného ako parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape s vyznačením parcelného čísla, parc. č. 390/33 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1384 m2 vo veľkosti 5171/535413-in (ďalej len „byt“) do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, ako aj náhrady trov konania.

Odôvodnila ju tým, že na základe darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena z 28.11.2012 bol vykonaný prevod bytu zo žalobkyne na žalovanú. Žalovaná je jej vnučka - dcéra jej syna G. L.. Ako vnučka nemá odmalička ku nej žiadny vzťah a jej návštevy u nej sa dajú zrátať na prstoch jednej ruky. Má priateľa, ktorý nadmerne požíva alkoholické nápoje a potom je agresívny. Žalovaná pracuje v Domove dôchodcov - penzióne v G. F., kde jej chce prednostne vybaviť jej umiestnenie a tým sa jej zbaviť, aby sa mohla so svojím priateľom nasťahovať do bytu. Ona je sebestačná, no má problémy so srdcom a vzhľadom na svoj vek potrebuje prísny klud a pokoj v domácnosti. Návštevy žalovanej a hlavne jej otca jej spôsobujú psychické potiaže, pretože ich nátlak na jej psychiku sa stupňuje tým, že ich konanie smeruje k jej umiestneniu do domova dôchodcov, čo nechce. Zvyšujú na ňu hlas a vyjadrujú sa vulgárne na jej osobu. Má ešte jedného syna a ten sa ju bojí prísť navštíviť, pretože mu to bolo z ich strany zakázané a povedali to aj jej, že v byte nechcú okrem nej nikoho vidieť. Je to z ich strany veľký nevdak, hrubé porušovanie dobrých mravov. Celý život pracovala, byt si nadobudla ona a taktiež zaplatila nemalú sumu za odkúpenie do svojho vlastníctva. Nájomné si taktiež platí sama. Chce prežiť pokojnú starobu aj vzhľadom na jej zdravotný stav. Je presvedčená, že uvedeným konaním žalovaná so svojím otcom naplnili skutkovú podstatu ustanovenia § 630 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), vzniklo jej tak právo na vrátenie bytu (daru).

Prílohami k podaniu z 20.01.2014 žalobkyňa dokladovala zaplatenie dane z nehnuteľností (bytu) za r. 2011, zaplatenie poplatku za komunálny odpad za rok 2010 a uviedla, že zaplatila sumu 5.076,- Sk v r. 1997 za prevod bytu do osobného vlastníctva a 2.004,- Sk za pozemok na základe výzvy, ktorú predložila. To, že sa k nej žalovaná spolu so svojím otcom správa ako uviedla v žalobe, môže potvrdiť jej druhý syn A. L..

Vo výpovedi na pojednávaní 27.10.2014 žalobkyňa uviedla, že vrátenia daru sa domáha preto, že jej žalovaná viackrát hovorila, aby šla do domova dôchodcov, že sa tam bude mať lepšie. Inak žalovaná za ňou ani nechodí. Jej vyhovuje to, že je sama. Necháva na žalovanej, či ju táto príde pozrieť alebo nie. Nech robí ako chce. Ak by prišla, ona by ju nevyhodila. Vyhodila žalovanú vtedy, keď prišli s batohmi a ona o ničom nevedela. Povedali jej, že idú maľovať a že ona má nachystanú posteľ v nemocnici. Vtedy odmietla odísť do nemocnice a oni potom odišli. Inak nič také žalovaná voči nej neurobila. Nevedela uviesť dôvod, pre ktorý darovala žalovanej predmetný byt, len to, že si myslela, že tak bude dobre. Potvrdila, že žalobu písal vlastnou rukou jej syn A. L., ktorého o to požiadala pre problémy so zrakom, ktoré má a pre ktoré jej majú operovať jedno oko. To čo písal mu diktovala ona. Žalobu však vlastnoručne podpísala. Chce v tomto byte dožiť a nechce ísť do domova dôchodcov. Nič iné nepočuje, len aby šla do domova dôchodcov, že tam jej bude dobre. Inak jej žalovaná nijako neublížila. Nepomáhajú jej nijako jej deti a ani ich deti, či už zo strany jedného syna alebo druhého syna. V súčasnosti má horší vzťah so synom G. a aj so žalovanou, ktorá je jeho jedinou dcérou. Zlý vzťah má preto, lebo ju nepríde pozrieť alebo že by jej s niečím pomohli, len by brali. Syn A. teraz pracuje v Nemecku a dostal sa do dobrej roboty. To je jeden dobrý človek. Chcela by, aby byt, v ktorom býva, bol jej vlastníctvom. Bojí sa, aby ju nedali niekde preč. Potvrdila pravosť svojho podpisu na potvrdení o zaplatení dlhu. Tiež uviedla, že chcela tento byt darovať žalovanej. Všetky si ho nezoberie na druhý svet a po jej smrti zostane žalovanej a jej deťom, len chce, aby ju nechali na pokoji. Poprela, že by niekedy mala mať nejaký požiar v kúpeľni. Ani nie je pravdou, že by jej žalovaná bola maľovať. Vždy si maľovali sami.

Žalovaná v písomnom vyjadrení z 25.06.2014 prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne vyjadrila nesúhlas so žalobou a veľké prekvapenie nad podaním žaloby, pretože so žalobkyňou udržiava dobré vzťahy a žalobkyňa sa ani len nezmienila o úmysle a možnosti predmetnú žalobu podať. Keďže dobré pozná písmo žalobkyne konštatovala, že žalobkyňa ani žalobu ani jej doplnenie zo dňa 20.01.2014 nepísala a patrí synovi žalobkyne p. A. L. - jej strýkovi a ani podpis pod oboma listinami sa žalovanej nejaví ako autentický. Vyjadrila podozrenie, že predmetná žaloba bola podaná bez vedomia žalobkyne, utvrdené aj skutočnosťou, že bezprostredne po tom, ako bola súdom žalovanej predmetná žaloba doručená, otec žalovanej sa priamo od žalobkyne dozvedel, že ona o žiadnej žalobe nič nevie. Dnes sú však už tvrdenia žalobkyne iné. Už v minulosti mala tak žalobkyňa ako aj žalovaná s A. L. problémy, ktoré viedli až k podaniu žaloby na Okresný súd Dolný Kubín (konanie 7C/82/2012, 5C/43/2013). S A. L. má žalovaná a jej rodina iba negatívne skúsenosti. A. L. vo veľkej miere začal v súčasnosti žalobkyňu opätovne navštevovať, pričom správanie žalobkyne k žalovanej nasvedčuje tomu, že zo strany A. L. dochádza k vedomému negatívnemu ovplyvňovaniu žalobkyne v neprospech žalovanej.

Zástupkyňa žalovanej v ďalšom konaní žiadajúc žalobu zamietnuť, uviedla, že považuje konanie žalobkyne v súvislosti s podanou žalobou za konanie ovplyvnené druhým synom A. L.. Zotrvala na názore, že podpis na žalobe nie je vlastnoručným podpisom žalobkyne a predložila iné listiny, ktoré žalobkyňa vlastnoručne podpísala. Žalovaná sa až zo žaloby dozvedela, že od nej žalobkyňa žiada vrátiť dar. Dovtedy písomne ani ústne nežiadala od nej vrátiť byt, v ktorom býva a ktorý vlastní žalovaná.

Žalovaná vo výpovedi k tvrdeniam žalobkyne v žalobe, že nikdy nemala mať ku žalobkyňi nejaký vzťah, uviedla, že odmala často chodievala ku žalobkyňi. Vždy jej chcela a aj chce pomôcť, ale ona ich pomoc ustavične odmieta. Napríklad, keď jej chceli vymaľovať byt, tak ich vyhodila, čo bolo cca 2 roky dozadu. Ešte predtým, keď mala požiar v kúpeľni, ktorý sa preniesol z iného bytu, tak vtedy ešte pomoc neodmietla a pomohli jej s opravou a vymaľovaním kúpeľne. Keď jej priniesli nejaké mäso, ktoré kúpili, tak ho odmietla prijať, že sú to len kosti. Keď jej mama chcela tento rok žalobkyňi na Veľkú noc umyť okná, tak ich tiež odmietla s tým, že jej pomôžu iní. Sama si nevie vysvetliť správanie žalobkyne voči nej. V minulosti sa od svojho kamaráta dozvedela, že strýko A. L. založil byt žalobkyne F.. Keďže sa báli, aby žalobkyňa o byt neprišla, tak sa ako rodina dohodli, že prepíše na ňu ten byt a že za to ona vyplatí dlžobu

strýka A. u F., čo sa stalo v r. 2012 a táto dlžoba bola okolo 6.000,- eur. Riešili to takýmto spôsobom, lebo sa báli, aby znova strýko A. byt nezaložil. Strýko A. často navštevoval žalobkyňu vtedy, keď mala dostať dôchodok. Stalo sa, že možno dva dni potom, ako mala mať žalobkyňa dôchodok, prišla si k ním požičať peniaze. Potom ich žalobkyňa obviňovala, že jej ukradli peniaze. Žalobkyňa mala taký istý vzťah k synovi A. ako k jej otcovi. Keď začali problémy s tým bytom v r. 2012, tak žalobkyňa bola za dobre s jej otcom a so strýkom A. nebola. V auguste 2012 začala robiť v domove dôchodcov ako opatrovatelka. Poprela, že by žalobkyňu nahovárala, aby šla do domova. Možno si také niečo žalobkyňa vsugerovala pod vplyvom toho, že tam pracuje. Ona a aj jej rodičia vždy žalobkyni hovorili, že nech si dožije v tom byte. S jej otcom G.Š. mala žalobkyňa dobrý vzťah a myslí, že aj ho má dobrý. Jej otec žalobkyni nikdy nič zlé nespravil, len ich žalobkyňa všetkých odmieta a nevedia prečo. Žalobkyňa bola na strýka A. v r. 2012 podať trestné oznámenie, že jej nadávali a že ju chceli vyhodiť z okna. Potom to bola žalobkyňa odvolať. Jej priateľ, s ktorým býva spolu s jej rodičmi v ich byte, nemá agresívnu povahu a nemá žiadne problémy s alkoholom. Keďže sú mladí, je pravdou, že občas si vyjdú zabaviť sa.

Podľa § 630 OZ darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

Pod pojmom dobré mravy, ktorý OZ nedefinuje, je možné rozumieť súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré sa historicky vyznačujú určitou nemennosťou, vystihujúcich podstatné historické tendencie zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti.

Predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu na vrátenie daru je také správanie sa obdarovaného, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov - spravidla ide o porušenie značnej intenzity alebo porušovanie sústavné, teda nie len prostá nevďačnosť obdarovaného alebo iné jeho správanie, ktoré možno definovať len ako nevhodné. Pri posudzovaní správania obdarovaného treba vychádzať z princípu vzájomnosti teda hodnotiť aj správanie sa darcu, či aj tento sám sa nespráva voči obdarovanému v rozpore s dobrými mravmi a či práve jeho správanie sa nie je príčinou nevhodného správania sa obdarovaného voči nemu a členom jeho rodiny.

K platnosti jednostranného právneho úkonu adresovaného darcom obdarovanému v zmysle § 630 OZ z hľadiska jeho určitosti je nevyhnutné, aby v ňom boli uvedené konkrétne skutočnosti, pre ktoré darca požaduje vrátenie daru a ktoré z jeho pohľadu predstavujú hrubé porušenie dobrých mravov voči darcovi alebo členom jeho rodiny. Účinky tohto úkonu nastávajú okamihom doručenia takéhoto jednostranného úkonu, ktorý môže byť obsiahnutý aj v žalobe, obdarovanému.

Žalobkyňa predmetný byt darovala žalovanej darovacou zmluvou z 28.11.2012 so súčasným zriadením vecného bremena v prospech žalobkyne, ku ktorej bol vklad povolený katastrálnym orgánom pod č. V 1612/12.

Vykonané dokazovanie preukázalo, že žalobkyňa sa prvýkrát voči žalovanej domáhala vrátenia daru až podanou žalobou, ktorá bola žalovanej doručená 17.06.2014. Pritom jej žalobný petit, ktorým žiadala od žalovanej vrátiť dar - byt, má význam (len) z hľadiska účinkov predpokladaných ust. § 630 OZ, t.j. ak je takýto jednostranný úkon adresovaný darcom obdarovanému dostatočne určitý, dôvodný (je naplnené kvalifikované porušenie dobrých mravov požadované v § 630 OZ) a doručený obdarovanému, spôsobuje obnovenie vlastníckeho práva darcu ako následku zániku právneho vzťahu z darovania. V prípade, ak je predmetom daru nehnuteľnosť a obdarovaný odmieta darcovi darovanú nehnuteľnosť dobrovoľne vydať a prepísať v katastri nehnuteľností (teda zosúladiť takto novovzniknutý právny stav so stavom evidovaným v katastri), darca sa musí domáhať žalobou určenia vlastníckeho práva podľa § 80 písm. c) O. s. p., pretože až určovací výrok súdu je podkladom pre ďalší zápis vlastníckeho práva k daru na darcu. Popri tom by sa mohol domáhať aj prípadného vypratania nehnuteľnosti (za predpokladu, ak by darca takúto nehnuteľnosť užíval). Nakoľko žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala len uloženia povinnosti žalovanej vrátiť dar, ktorý žalovaná ani neužíva, nebolo by možné takýto rozsudok vykonať niektorým zo spôsobov určených pre nepeňažné plnenie.

Preto súd už len z dôvodu nesprávne formulovanej žaloby - jej petitu, pokiaľ ňou žalobkyňa mienila dosiahnuť zmenu zápisu v katastri, ak by aj inak bola žaloba vecne dôvodná (čo však nebola ako to bude uvedené nižšie), ktorej nedostatky (keďže súd je podanou žalobou viazaný) by spôsobovali nevykonateľnosť rozsudku vydaného na základe takto žalobkyňou formulovaného žalobného petitu, musel žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

K vecnej stránke žaloby súd konštatuje, že s ohľadom na vykonané dôkazy, keď iné dôkazy žiaden z účastníkov už nenavrhol vykonať (žalobkyňa na pojednávaní už nechcela, aby bol vypočutý ako svedok jej syn A. L., ktorého navrhla vypočuť v podaní z 20.01.2014, písanom tiež týmto synom), vykonané dokazovanie nepreukázalo hrubé porušenie dobrých mravov zo strany žalovanej vo vzťahu k žalobkyni alebo k členom jej rodiny, ktorej súčasťou je však aj žalovaná a jej otec G. L. (vnučka a syn žalobkyne), ktoré by napĺňalo hypotézu ust. § 630 OZ.

Nebolo preukázané ani žiadne konanie zo strany žalovanej, ktoré by bolo možné označiť aspoň za nevhodné, tobôž za také (pre jeho zvýšenú - značnú intenzitu alebo opakovanosť), ktoré by predstavovalo hrubé porušenie dobrých mravov. Nijako nebola preukázaná ponuka (takú ponuku, ak by aj bola daná, hoc aj opakovane, by nebolo možné hodnotiť ani len ako nevhodné správanie) a tobôž nútenie žalobkyne žalovanou, aby táto súhlasila s umiestnením do domova dôchodcov. Žalovaná naopak vo výpovedi uviedla, že viackrát ona a aj jej rodičia žalobkyni povedali, že nech v tom byte dožije. Žalobkyňa nijako nekonkretizovala ňou tvrdené vulgárne sa vyjadrovanie na jej osobu (aké to mali byť vyjadrenia a v akých situáciách k nim malo dôjsť). Výpoveď a vyjadrenia žalobkyne boli v niektorých častiach vzájomne rozporné, keď napr. tvrdila, že s otcom žalovanej má zlý vzťah, lebo ju (on a žalovaná) ani neprídu pozrieť alebo že by jej s niečím pomohli a na strane druhej hovorila, že jej vyhovuje, že je sama a necháva na žalovanej, či ju príde pozrieť alebo nie, nech robí ako chce. Zvláštno vyznieva tvrdenie žalobkyne v žalobe, že žalovaná nemá k nej od malička žiadny vzťah a jej návštevy sa dajú zrátať na prstoch jednej ruky (čo však žalovaná poprela), ak napriek tomu, že k nej žalovaná nemala mať (už pred darovaním) žiadny vzťah, rozhodla sa práve jej darovať predmetný byt.

Súd pre potreby rozhodnutia veci nemal dôvod zaoberať sa tým, či aj otec žalovanej (za ktorého správanie žalobkyňa nezodpovedá), sa mal prípadne nevhodne správať vo vzťahu k žalobkyni, čo tiež bolo v žalobe naznačované, hoci ani nič také konkrétne z jeho strany voči žalobkyni preukázané nebolo. Rovnako je tomu tak aj ohľadne žalobkyňou len tvrdeného a nijako nepreukázané nadmerného požívania alkoholu priateľom žalovanej a jeho údajného agresívneho správania.

Predtým, ako žalobkyňa darovala byt žalovanej, tento byt darovala svojmu synovi A. L. darovacou zmluvou so zmluvou o zriadení vecného bremena z 02.12.2009. Vrátenia tohto daru sa domáhala v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 7C/82/2012 s odôvodnením, že obdarovaný o ňu neprejavuje záujem, neposkytuje jej žiadnu starostlivosť, dlhodobo požíva alkohol, neustále si od nej požičiava peniaze a ak mu ich odmietla požičať, obdarovaný sa voči nej správal vulgárne a agresívne, spolužitie s ním a jeho družkou, ktorí ju mali opakovane vyhadzovať z bytu sa stalo pre ňu neznesiteľným, nakoľko si musí stále pred nimi schovávať svoje osobné veci a peniaze. V tejto súvislosti žalobkyňa podala 13.07.2012 na OO PZ Dolný Kubín trestné oznámenie pre vyhrážky družky obdarovaného, že žalobkyňu vyhodí z okna, pričom následne sa jej takto mal vyhrážať aj obdarovaný. Uvedené konanie o vrátenie daru síce skončilo zastavením konania na základe späťvzatia žaloby, k čomu však došlo na základe toho, že obdarovaný na žalobkyňu bezodplatne previedol vlastnícke právo k predmetu daru. Počas obdobia vlastníctva predmetného bytu A. L., menovaný uvedený byt zaťažil záložným právom a pohľadávkou A. L. zabezpečenú záložným právom vyplatil, ako to vyplýva z potvrdenia podpísaného žalobkyňou 25.09.2012, otec žalovanej G. L., ktorý zaplatil celkovo 6.427,- eur a súčasne žalobkyňa v potvrdení svojim podpisom potvrdila svoj súhlas s prevedením predmetného bytu na žalovanú. Žalobkyňa napriek vyššie uvedenému sa v súčasnosti (s odstupom cca 2 rokov) vyjadruje o svojom synovi A. ako o jednom dobrom človekovi, hoci jeho konaním bol zaťažený predmetný byt, v ktorom žalobkyňa v tom čase bývala a kde nepretržite býva až do súčasnosti (momentálne má v byte bývať sama). Za uvedenej situácie, ak nebolo preukázané žiadne nevhodné správanie žalovanej a dokonca ani jej otca G., ktorý sa v r. 2012 pričínil o výmaz záložného práva viaznuceho v tom čase na predmetnom byte tým, že uhradil celú pohľadávku ním zabezpečenú, ale dokonca zo strany žalobkyne bola tvrdená opakovaná snaha žalobkyni pomôcť, ktorú pomoc žalobkyňa má odmietat', sa súd nemôže ubrániť

dojmu, že so žalobkyňou je zrejme „manipulované“ pravdepodobne zo strany jej syna A., ktorý nesporne písal text žaloby a ktoré písmo je zhodné aj s doplnením žaloby podaním z 20.01.2014. Pre súd je len ťažko uveriteľné, že žalobkyňa ako to tvrdila by s ohľadom na svoj vek a intelekt (vychádzajúc z toho ako sa žalobkyňa javila na pojednávaní), by bola schopná nadiktovať synovi A. práve taký text, aký je v žalobe, obsahujúci o.i. aj veľmi podrobné a „odborné“ vymedzenie predmetu daru.

Preto súd aj z dôvodu, že nebolo preukázané hrubé porušenie dobrých mravov zo strany žalovanej voči žalobkyni a jej rodine, žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol tak, že žalovanej, ktorej by inak ako plne úspešnému účastníkovi prináležal nárok na náhradu vzniknutých trov podľa § 142 ods. 1 O. s. p., právo na ich náhradu nepriznal, pretože žalovaná si žiadne trovy neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O. s. p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).